

Zo maak ie wat met

Johan Kwast

't Is al wier roem 45 joar wierum in de tied, dat dit verhaal zich ofspöllen. Bij Stork Pompen wearken ik op de tekenkamer. Oetgezeunderd de eerste veer joar, too'k der modelmaker was, he-k der wieders miene hele weark tied op dee poompenofdeling duurbrach. En dan kan et nich aans of ie maakt wat biezeunders met.

Zo kreeg ik 'n moal twee Belgische jongs in de groep an 't weark. Dee kwammen oet Dendermonde, doar bij Brussel vot.

Zee harren doar net de HTS achter de rugge en konnen bij Stork Brussel an 'n slag.

Mear doar was voort nog gin weark vuur eur en umdat zee ok nog in 'n militairen diens mossen, wörden zee zolang oawerzat noar Hengel.

Huub de Ridder en Erik Bonarens, zee harren met goo resultaat de schooltied ofslötten.

Hier zo-j zeggen met ciefer, gemiddeld 8,5.

Zee preuten van: "met 85%".

Vrömd. Huub moch der wal wean, ne vromme jong met fien krul hoar.

Hee passen zich vlot an, an 't toch wal wat aans doon en loaten in Hengel.

Den Erik was 'n fien keerlke, har nich völ bij te zetten en was nich wat weand. Den mos, zo wiej hier proat: "Nog vuur de koare".

'n Dienstied zol em good doan; mear zo'n lieber keerlke konnen ze ok in 't Belgische leger deank ik nich broeken.

Mear good . . . . .

Een van de collega's meldden ees 'n moal: " 'k Möt effen noar 'n pot", en zo heanig vot der achteran: "Effen hen poepen".

Och manleu oonder mekaa, ie kent dat.

Huub, den dat ok heurd had, keek mij verwonderd an.

Dat "poepen" kwam em vrömd vuur, mear hee zear niks.

Ennige tied later vertöl-e mij dat in België oonder "poepen" heel wat aans wördt verstoan.

Wiej zollen zeggen, dat keerls in dat geval zo'n gebaar met 'n doem tusken wiesmiddelvinger maakt. Vandoar.

Too hee met zien Vlaams vriendinneke ees 'n moal bij oons in hoes was, kwam et mij vrömd vuur dat Huub eur alverdan met "U" ansprak.

De beade jongs warren tiedelijk in de kos an 'n Loweg, bij 'n meanske alleen. Doar konnen zee good wean, mear ok hier: "Aander laand en leu, aandere gewonten".

't Meanske har eur as eerste moaltied nen stevigen snert kokt; compleet met 'n luk van 'n vearkenpeutje der in.

Zee zollen et good hebben bij eur, en vuural den enen har 't nog wal neudig. Mear snert, doar harren de Belgen nog nooit van heurd.

'n Snert was nog gleuiend heet, zee konnen der voort nog nich an beginnen te leppelen. Erik leek et niks, dat greune grei.

't Vearkenpeutje alleen al, en dan dee loch, bah!

Nee, hee begun der nich an.

'n Klean zwart heunke zat nöast de toafel te giewen.

"Zol der voort nog wat vuur mij oawer bliewen"?

Och, ieleu weet wal hoo dat met heunkes gaat.

Huub begun zo heanig an, der 'n leppel mear ees in te stekken en 'n luk te reuren.

Och, 't smaken em ok nog wal zo völ, dat völ genug met.

Oondertusken kleaien 't meanske de trap op um boawen eur 't berre op te maken.

En Erik den dachen: "Mooi zo, hier nöast mij zit der al een op mienen snert te wochen".

Hee, rap 'n teelder vuur de grond en 't heunke gung vuurzichtig met 'n waarmen snert an 't vretten.

Loat noe 't meanske wier van boawen kommen.

Wat mos Erik?

Hee kon nich aans as rap 'n teelder wier vuur zich zetten, en too met lange taane der zölf in verdan goan.

En noe bleef 't meanske bij eur an de toafel zitten proaten.

Veer langan, veer kotten doeren et vuurdan Erik vuur de eerste, en leste moal den Heunkes-vearkenpeutjes snert noar binnen har wearkt.

Nee, Erik kon et hier bij oons nich good volholen.

Vroogtiedig is 't liebere keerlke wier noar België wierum goan.

Was ok better; an zo'n nen verweanden poepzak ha-w nich wat.

Huub de Ridder (zienen naam zear 't al) hef 'n good joar met völ plezear bij oons wearkt en, ok snert etten hef-e leerd.

Zich anpassen, dat kon-e.

Huub hef et nog wied brach, he-k later wal heurd.